

BABULLA

* * *

Deyirsən:

- Hər şeyi ürəyinə alma,
ürəyin ağrıyar bərk,

Nəyinə görə,

"Filankəsin oğlu

filankəsin

toyuğuna daş atıb",

"Filankəsin toyudur,

filankə yasa batıb".

- Yox, "dostum", yox!

Elə, demə,

hər şeyi

almasam ürəyimə,

qəm dəryasında

boğulanda,

həsretli baxışla

bir çınqı sevinc üçün

yalmananda

bir insana

necə görə olmasan?

Sakini olan zaman

işıqlı dünyamızın,

Sevincindən ağlaya-ağlaya

doğulanda bir uşaq

almasan vecinə,

"Qatlayıb qeybətli sözlərini

qoya bilməzsən cibinə".

Məst olub,

vəcdə gəlib

bu gəlişin ülviliyindən

ləzzət alıb

doya bilməzsən.

Qiyətini

bir Vətən zərrəsinin,

hikmətini

sən, ana laylasının

duya bilməzsən!

Yox, "dostum",

Yox!

Deyiləsi sözüm çoxdur,

çox!

Vətən övladının

hər kəlməsini,

haqq səsini

ürəyimə almalyam

Ürəkləri

ürəyimin oduyla

alovlandırmalyam!

Axi, mən insanam,

insanlara,

insanlara,

insanlara

gərək olmalıyam,

gərək olmalıyam!!!

* * *

Heç kəsə heç nəyi görk etməsəm də,

Ərkim çatana da ərk etməsəm də,

İnam dünyasını tərək etməsəm də,

Görk edən inamsız sınıdı məni!

Şəhid ola-ola köküm, soy adım,

Durdum qulluğunda uzağın, yadın,

Tutduğum əməldən alışıb yandım,

Yadlar alovuma qısqandı məni!

Gorə məlhəm oldu gözümün yağı,

Qoymadım sönməyə sönən çırağı,

Ayıрмаq istədim qaradan ağı,

Qaraya ağ deyən qınadı məni!

Əbədi təşnəyəm pak, məsum səsə -

Vətənə, torpağa, doğma nəfəsə

Nifrətim canına salsa da lərzə,

Yordu həyasızın inadı məni.

Meydan oxusa da iftira haqqa,

Güdə vermədim haqqı nahaqqa,

Bu şeytan felimi, bu necə hoqqa,

Çaşdırdı qolsuzun sapandı məni!

Nankorlar bükəndə elin qəddini,

Yatdım yalmanuna söz səməndimin,

Vallah, aşmasam da heç vaxt həddimi,

Tale dağa-daşa qısnadı məni!

Tərlantək şığıdım, açdım qol-qanad,

Yarasa kol-kosdan dilədi imdad,

Qeyrətim qıy vurdu:

- İntiqam! Heyhat,

Yandırdı bəxtimin qanadı məni!

Dindi qan yaddaşım, qəfil oyandım,

Başımın üstündə haqqım-soy andım.

Azadlıq yolunda qana boyandım,

Torpaq lalə kimi sınıdı məni!

Heç kəsə, heç nəyi görk etməsəm də,

Ərkim çatana da ərk etməsəm də,

İnam dünyasını tərək etməsəm də,

Görk edən inamsız sınıdı məni!

* * *

Yeddi səyyarənin nişanəsiydin,

Hansı kəhkəşana uçmusan, ata?

Sən bizi qucmağın divanəsiydin,

Bəs niyə məzarı qucmusan, ata?

Xalqını sevirdin canından əziz,

Hörmətin hamıya olmuş əvəzsiz,

Sənsiz bu dünyada, de, neyləyək biz?

Niyə o dünyaya köçmüşsən, ata?

Hikmətli sözlərin çağlar hər zaman!

Qəlbimdə bir bulaq ağlar hər zaman,

Yasını ömürlük saxlar hər zaman,

Bizə yas paltarı biçmişsən, ata!

Çaş-baş olduq, möcüzəmi baş verən?

Nə şərablə, nə şərbətlə əylənən,

Hansı kəsin sağlığına deyilən

Ölüm şərbətini içmişsən, ata?

Əydi qəddimizi sənün yoxluğun,

Sığmazdı məzara o boy, o buxun,

Ram etməzdi səni fələyin oxu,

Fələyə sirrini açmışsən, ata?

Saraylar tikərdin qeyrət tağında,

Vətən aşığıydın cavan çağından,

Torpağa əvəzsiz vurulduğundan

Torpağı son məskən seçmişsən, ata!

Yeddi səyyarənin nişanəsiydin,

Hansı kəhkəşana uçmusan, ata?

Sən bizi qucmağın divanəsiydin,

Bəs niyə məzarı qucmusan, ata?

